

Byer, uden at de i Forvejen vare blevne spurgt derom. Nu vil jeg tillade mig at rette det Spørgsmaal til den højtærede Forsvarsminister: Ere disse Byer blevne spurgt i denne Henseende? Det var et Løfte, som den daværende Forsvarsminister afgav, og efter at dette Løfte var afgivet, tog de 9 Medlemmer, som havde stillet Forslaget, det tilbage. Jeg siger derfor, at disse Byer have haft al god Grund til at vente, at man ikke vilde fare saa haardt frem mod dem, som Tilfældet er blevet. Hvis det nu alligevel gaar saadan, at man trækker Garnisonerne fra disse Byer, forekommer det mig, at saa er man i hvert Tilfælde skyldig at give disse Byer nogen Erstatning.

Jeg kender ikke Overenskomstene for Nyborg og Helsingør og Fredericia, men jeg skal tillade mig her at nævne, hvad der staar i den Kontrakt, som Krigsbestyrelsen har med Odense Kommune. I den hedder det, at skulde Etablissementerne komme til at staa ledige i et saadant Omfang eller i saa lang Tid, at der derved paaføres Kommunen et væsentligt Tab af Indtægt, vil Krigsbestyrelsen interessere sig hos Lovgivningsmagten for, at billig Erstatning for det lidte Tab tilstaas samme. Odense Kommune har saaledes, som vi se, været forsigtig og faaet denne Bestemmelse sat ind, saa at der aabnes den Adgang til, hvis Garnisonen tages fra Byen, hos Lovgivningsmagten at faa en billig Erstatning. Jeg siger, at jeg ved ikke, hvorvidt der findes en lignende Bestemmelse i de Kontrakter, der ere afsluttede med Helsingør, Nyborg og Fredericia, men naar man finder det billigt at indsætte en saadan Bestemmelse i en Kontrakt med Odense, er det selvfølgelig ogsaa billigt at handle derefter, naar man farer frem, som man agter at gøre overfor disse 3 Byer.

Det ser ud til, at de 6 sjællandske Byer, som skulle udses til Garnisonsbyer, Vordingborg, Næstved, Ringsted, Roskilde, Holbæk og Hillerød, have søgt at sikre sig de bedst mulige Betingelser, og dertil er jo intet at sige. Det ser for øvrigt ogsaa ud til, at de have handlet i Fællesskab, og det er ogsaa saare naturligt, at de gøre det. Det er ikke idel Glæde at faa en Garnison ind i en rolig Provinsby. Soldatervæsenet, Militærvæsenet er paa mange Maader stærkt demoraliserende, saa det er en tvivlsom Fordel for Provinsbyerne at blive overfyldte med Soldater, Underofficerer og Officerer. Jeg siger, at det kan virke demoraliserende og forstyrrende paa det Liv, man ellers lever i en af vore smaa

Provinsbyer. Det er derfor selvfølgelig og naturligt, at de have søgt at sikre sig. Navnlig skal jeg her anføre, hvorledes en af Kommunerne, nemlig Næstved, har tænkt at sikre sig, hvis den skal gøres til den store Garnisonsby, som der er Udsigt til. Den har saaledes i Kontraktudkastet faaet indsat en § 12, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse skal oplæse. Det hedder deri: „Saa længe den i Lov om Lønninger med videre ved Hæren § 56, sidste Stykke, omtalte Bestemmelse staar ved Magt, og der ikke tilflyder Kommunens Kasse det samme procentvise Bidrag af de militæres Lønning som fastsat for Kommunens øvrige Borgeres Skatteindtægt, forbeholder Kommunen sig Ret til af de militære at forlange en maanedlig Betaling for hver Elev under dens Forsorg i de kommunale Skoler, der ikke ifølge Lovgivningens Bestemmelse skal gives fri Undervisning, selv om der i disse Skoler gives vederlagsfri Undervisning til Børn af Byens øvrige Borgere. Skolepengene fastsættes saaledes, at de ikke komme til at udgøre mere end det Beløb, et Barns Undervisning i paagældende Skole eller Klasse koster Kommunen. Skolepengene indbetales til Kommunens Kasse eller den Afdeling, ved hvilken den paagældende forplejes.“

Det er sikkert en meget fornuftig Bestemmelse, Næstved Kommunalbestyrelse har faaet indført, for de Beboere, der ved Garnisonen tilføres, ere jo daarlige Skatteydere. De maa ikke give mere end 2 pCt. i Skat, saa de yde kun et ringe Vederlag for de Byrder, de paalægge Byen, og navnlig da vi vide, at et Barns Undervisning i vore Provinsbyer kan koste omkring 50, 60, 70 Kr. om Aaret, kunne Kommunerne herved faa ret betydelige Skoleudgifter. Derfor siger jeg, det er klogt og rigtigt, at disse Kommuner søge at sikre sig. Jeg antager, at denne Sag ikke er videre fremskreden, end at den vil blive forelagt for Bevillingsmyndigheden paa en eller anden Maade, saa at der for Folketinget vil komme til at foreligge et Forslag enten paa Finansloven eller ved en særskilt Lov, inden Rigsdagen skilles. Jeg har været interviewet angaaende denne Sag, og jeg har hver Gang udtalt, at jeg betragtede det som en Selvfølge, at Ministeren ikke vilde tillade sig her at handle paa egen Haand, at han ikke, fordi han har talt med Finansudvalget og drøftet Spørgsmaalet om Kaserner eller Ikke-Kaserner, vilde anse sig for befuldmagtiget til med de 6 sjællandske Byer at afslutte bindende Kon-